

over paa dem. Naar man er enig om, at der foreligger en Samfundsopgave, synes det at maatte ligge lige for, at man ogsaa kunde blive enig om, at Udgifterne derved burde afholdes af de fælles Midler, burde afholdes af alle Statens Borgere. Dette er imidlertid ikke Tilfældet. Det har været saaledes og er den Dag i Dag saaledes, at medens den ene Kommune har god Evne til at bære sine Byrder, har den anden Kommune aldeles ikke Evne til at bære de Byrder, der lægges paa den. Hvis Udgifterne blev afholdt gennem Statskatterne, vilde man undgaa, at de, der har Raad til at betale Skatterne, de velhavende, nedsætter sig i en Kommune, hvor de finder det fornødne Skattely, for at unddrage sig Udgifterne. Det gælder ogsaa Udgifterne til Dyrtdsforanstaltninger, og det skulde glæde mig, om man nu kunde komme til en noget bedre og retfærdigere Regulering paa dette Omraade ad den Vej, der er antydnet, og som jeg haaber, man vil følge; der kan i alt Fald neppe være Tvivl om, at Socialdemokratiet med Glæde vil følge den Vej.

For min Kommunes Vedkommende har Udgifterne til Dyrtdsforanstaltninger efter § 1 i det sidste Finansaar været 107'380 Kr., efter § 2 637'000 Kr., hvilket giver i alt 744'380 Kr. Hertil kommer forskellige andre Udgifter, Hjælp til Tjenestemænd, indkaldtes Familier, Alderdomsunderstøttelse o. s. v. 45'000 Kr., i alt 789'380 Kr. Da Byen har 15'000 Indbyggere, bliver det ca. 52½ Kr. pr. Indbygger, og der har været at dække ved Tillægsskat ca. 396'200 Kr. Herfra skal forlods trækkes Aktieselskabsskatten og Formueskatten 25'500 Kr., og til Rest bliver da 370'700 Kr., der skal dækkes ved Tillægsligning efter den gamle Lov, hvorefter Tillægsligningen sker med lige stor Procent paa Indtægter over en vis Grænse. Tillægsligningen vil da komme til at andrage 69 pCt. eller 135 pCt. at ligne paa Indtægter paa 3'500 Kr. og opefter. Det er nemlig saaledes, at denne Kommune kun har ganske faa Velhavere og kun forholdsvis smaa Velhavere, saa at man maa gaa ned til 3'500 Kr.s Indtægt. Selv om man benytter den anden Fremgangsmaade ved Ligningen, benytter den progressive Skala og tager den Skala, der er gældende for Statskatten, vil der dog komme til at mangle 128'800 Kr. i at skaffe Dækning paa de trufne Dyrtdsforanstaltninger. Man vil altsaa se, at der er i høj Grad Trang til at faa en Regulering af Udgifternes Fordeling, idet man vel kan være

enig om, at man ikke skal gaa den anden Vej at regulere Dyrtdsforanstaltningerne nedefter. Det var i Fjor ca. 52 Kr. pr. Indbygger, og i Aar vil det komme til at andrage ca. 60 Kr. pr. Indbygger, hvoraf Staten dog refunderer de 34, saaledes at der bliver 26 Kr. pr. Indbygger at udrede for Kommunerne. Det foreliggende Forslag betyder et meget betydeligt Fremskridt — i det her nævnte Tilfælde vil det betyde ca. 80,000 Kr.s Forbedring af Kommunens Status —, men det er dog ikke tilstrækkeligt til at dække Udgifterne. Man har derfor set sig nødsaget til at gaa andre Veje for at skaffe Dækning, til at bruge af Kommunens Kassebeholdning, som dog ret beset er en Kassekredit. Jeg vil derfor henstille til det kommende Udvalg at tage under Overvejelse, om der ikke kan skabes Muligheder for Kommunerne for at klare sig under en Situation som den nuværende, hvor det ikke er muligt at skaffe Dækning paa anden Maade. Heldigst vilde det være, om det kunde ske ad den Vej, at Staten i højere Grad tog Del i de Udgifter, der er nødvendige til Dyrtdsforanstaltninger.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og en Behandling, der under ingen Omstændighed medfører nogen som helst Føringelse af de Foranstaltninger, som Kommunerne hidtil har gennemført, men saaledes, at man tværtimod søger paa visse Punkter at forbedre dem, da Tiderne saa vist er til at indføre Dyrtdsforanstaltninger, der virkelig gaar til Bunds og hjælper den hele Befolkning. Og de Tider, der kommer, bliver sikkert ikke bedre.

Indenrigsministeren (Rode): Der synes mig mærkeligt nok at herske nogen Uklarhed i Diskussionen, som den er forløbet her i disse to Dage, om, hvad det egentlig er, der er Uoverensstemmelse om mellem Medlemmerne og Partiernes her i Salen. I Almindelighed plejer man jo godt at vide, hvad man er uenig om. Den Omstændighed, at der synes mig at være nogen Uklarhed paa dette Punkt, kan maaske ogsaa give Haab om, at det er muligt at fjerne en Uenighed af en saa ejendommelig Art som den, jeg har tilladt mig her ganske kort at karakterisere. Denne Uklarhed traadte tydeligst frem i den Tale, den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem fra Sorø (Martin Hansen) holdt, i hans Bemærkninger om det ønskelige i at gaa over til nye og mere rationelle Principper og i hans Skildring